ΙΙ. Η μετάβαση από τον Χαρίλαο Τρικούπη στον Ελευθέριο Βενιζέλο

Η μετάβαση από τον Χαρίλαο Τρικούπη στον Ελευθέριο Βενιζέλο δεν αποτελεί απλώς μια αλλαγή πολιτικών προσώπων. Αντιπροσωπεύει μια βαθύτερη μεταβολή στο όραμα, τις προτεραιότητες και τη φύση της πολιτικής ηγεσίας στην Ελλάδα, καθώς η χώρα περνούσε από τη φάση του εσωτερικού εκσυγχρονισμού σε αυτήν της εξωτερικής διεκδίκησης και εθνικής επέκτασης.

Ο Τρικούπης και η παρακμή του παλαιού πολιτικού κόσμου

Ο Χαρίλαος Τρικούπης, ηγετική φυσιογνωμία του τέλους του 19ου αιώνα, εκπροσώπησε τον φιλελεύθερο εκσυγχρονισμό. Το έργο του εστίασε στη βελτίωση των υποδομών, την ενίσχυση των θεσμών, την οργάνωση του κράτους και τη θέσπιση κοινοβουλευτικών αρχών όπως η αρχή της δεδηλωμένης.

Ωστόσο, η οικονομική πτώχευση του 1893 και η κόπωση της κοινωνίας από τις συνεχείς θυσίες χωρίς άμεσα αποτελέσματα, οδήγησαν στην πτώση του πολιτικού κύρους του Τρικούπη. Η παραίτησή του το 1895 σηματοδότησε το τέλος μιας εποχής και άφησε την Ελλάδα σε πολιτική και κοινωνική αβεβαιότητα.

Η αποτυχία του 1897 και η ανάγκη για ανανέωση

Το 1897, η Ελλάδα οδηγήθηκε σε **πόλεμο με την Οθωμανική Αυτοκρατορία**, με καταστροφικά αποτελέσματα. Η **ήττα στον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο** όχι μόνο ταπείνωσε τη χώρα, αλλά ανέδειξε και τις **ελλείψεις στον στρατιωτικό, διοικητικό και πολιτικό τομέα**.

Ακολούθησε περίοδος **πολιτικής στασιμότητας και απαξίωσης** των παραδοσιακών κομμάτων (Τρικουπικών και Δηλιγιαννικών), καθώς αυξανόταν η δυσαρέσκεια του λαού, των διανοουμένων και των στρατιωτικών απέναντι στο υπάρχον σύστημα.

Το Κίνημα στο Γουδί και το άνοιγμα για νέα ηγεσία

Το **1909**, το **Κίνημα στο Γουδί** από τον Στρατιωτικό Σύνδεσμο ανέδειξε τη **λαϊκή απαίτηση για ριζικές αλλαγές**: εξυγίανση του κράτους, ενίσχυση των ενόπλων δυνάμεων, περιορισμός των αναχρονιστικών στοιχείων της πολιτικής ζωής.

Ο Σύνδεσμος, αν και δεν επιδίωξε κατάληψη εξουσίας, **κάλεσε τον Ελευθέριο Βενιζέλο**, γνωστό από την πολιτική του δράση στην Κρήτη, να αναλάβει ηγετικό ρόλο στην Ελλάδα.

Ο Ελευθέριος Βενιζέλος: Νέα εποχή, νέο όραμα

Ο Βενιζέλος ήρθε στην Αθήνα το 1910 και σε ελάχιστο χρόνο κατάφερε να εδραιωθεί ως η κυρίαρχη πολιτική δύναμη. Το **όραμά του διέφερε σημαντικά** από αυτό του Τρικούπη:

- Δεν περιορίστηκε σε μεταρρυθμίσεις της εσωτερικής διοίκησης.
- Στόχευσε στην **υλοποίηση της Μεγάλης Ιδέας**, δηλαδή στην εθνική ολοκλήρωση και επέκταση.
- Οργάνωσε σύγχρονες ένοπλες δυνάμεις, προχώρησε σε συνταγματική αναθεώρηση (1911) και επέτυχε διπλωματικές και στρατιωτικές νίκες στους Βαλκανικούς Πολέμους (1912–1913).

Διαφορές Τρικούπη - Βενιζέλου

Τομέας	Χαρίλαος Τρικούπης	Ελευθέριος Βενιζέλος
Κύρια Εστίαση	Εκσυγχρονισμός εσωτερικού κράτους	Εθνική ολοκλήρωση, εξωτερική πολιτική
Μέσα επίτευξης στόχων	Μεταρρυθμίσεις, οικονομικός δανεισμός, θεσμικές αλλαγές	Στρατιωτική ενίσχυση, διπλωματικές στρατηγικές
Πολιτικό Πλαίσιο	Κοινοβουλευτική σταθερότητα με αργή πρόοδο	Γοργές μεταβολές με δυναμική λαϊκή στήριξη
Αντιμετώπιση κρίσεων	Οικονομική πτώχευση	Στρατιωτική επιτυχία και γεωγραφική επέκταση
Κληρονομιά	Βάσεις εκσυγχρονισμού	Επέκταση της ελληνικής επικράτειας, νέο εθνικό ήθος

Συμπερασματικά

Η μετάβαση από τον Χαρίλαο Τρικούπη στον Ελευθέριο Βενιζέλο αντιπροσωπεύει τη μεταμόρφωση της Ελλάδας από ένα κράτος που προσπαθούσε να εδραιώσει τη λειτουργία του, σε μια δύναμη που επιδίωκε τη γεωπολιτική του εδραίωση.

Ενώ ο Τρικούπης υπήρξε ο θεμελιωτής της σύγχρονης Ελλάδας, ο Βενιζέλος αποτέλεσε τον εκφραστή του ελληνικού δυναμισμού του 20ού αιώνα.

Ερωτήσεις Μελέτης

1. Ποιοι λόγοι οδήγησαν στην παρακμή της πολιτικής περιόδου Τρικούπη;

Η πολιτική περίοδος του Χαρίλαου Τρικούπη, παρότι χαρακτηρίστηκε από σημαντικές μεταρρυθμίσεις και φιλελεύθερο όραμα, οδηγήθηκε σε παρακμή για πολλούς λόγους:

- Οικονομικός υπερδανεισμός: Η συνεχής προσφυγή σε εσωτερικά και εξωτερικά δάνεια για τη χρηματοδότηση των μεγάλων έργων (σιδηροδρόμοι, λιμάνια, δημόσια διοίκηση) οδήγησε σε διογκωμένο δημόσιο χρέος.
- Πτώχευση του 1893: Η δήλωση «Δυστυχώς επτωχεύσαμεν» συμβόλιζε την αποτυχία του οικονομικού του σχεδίου και έπληξε την αξιοπιστία της χώρας.
- Έλλειψη άμεσων αποτελεσμάτων για τον λαό: Παρόλο που οι μεταρρυθμίσεις ήταν δομικές, οι πολίτες δεν έβλεπαν άμεσα οφέλη στην καθημερινότητά τους, με αποτέλεσμα τη φθορά της λαϊκής στήριξης.
- Πολιτική φθορά και κόπωση: Η μακρόχρονη παρουσία του Τρικούπη στην εξουσία, σε συνδυασμό με τη σκληρή αντιπολίτευση και τη συνεχή εναλλαγή με τον Δηλιγιάννη, αποδυνάμωσαν την εμπιστοσύνη στο πολιτικό του όραμα.

2. Τι προκάλεσε το Κίνημα στο Γουδί και ποιος ήταν ο ρόλος του Βενιζέλου σε αυτό;

Το **Κίνημα στο Γουδί** του 1909 προκλήθηκε από μια σειρά παραγόντων που ενίσχυσαν την ανάγκη για ριζική πολιτική ανανέωση:

- Ήττα στον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο (1897): Η ταπεινωτική ήττα ανέδειξε τις αδυναμίες του κράτους και του στρατού.
- Απογοήτευση από το πολιτικό σύστημα: Τα παραδοσιακά κόμματα είχαν χάσει την αξιοπιστία τους, καθώς δεν κατάφερναν να διαχειριστούν τις προκλήσεις της εποχής.
- **Ανάγκη στρατιωτικής αναδιοργάνωσης**: Ο στρατός ήταν ανοργάνωτος, με ανεπαρκή εκπαίδευση και εξοπλισμό.
- Συγκρότηση Στρατιωτικού Συνδέσμου: Μια ομάδα αξιωματικών οργάνωσε το Κίνημα απαιτώντας μεταρρυθμίσεις χωρίς να επιδιώκει την κατάληψη εξουσίας.

Ο ρόλος του Ελευθερίου Βενιζέλου:

- Ο Βενιζέλος, ήδη αναγνωρισμένος από την πολιτική του δράση στην Κρήτη, **προσκλήθηκε από τον Σύνδεσμο** ως ιδανικός πολιτικός για να ηγηθεί της μεταρρυθμιστικής πορείας.
- Αν και δεν συμμετείχε άμεσα στο Κίνημα, ανέλαβε τον πολιτικό του απόηχο, μετατρέποντας τις απαιτήσεις των στρατιωτικών και του λαού σε ολοκληρωμένο πολιτικό σχέδιο μεταρρυθμίσεων.
- 3. Ποιες είναι οι βασικές διαφορές στην πολιτική προσέγγιση Τρικούπη και Βενιζέλου;

Παρά το γεγονός ότι και οι δύο ηγέτες θεωρούνται μεταρρυθμιστές, υπήρχαν **θεμελιώδεις** διαφορές στον τρόπο προσέγγισης της πολιτικής και των στόχων τους:

Πτυχή	Χαρίλαος Τρικούπης	Ελευθέριος Βενιζέλος
Όραμα	Εκσυγχρονισμός του κράτους και των θεσμών	Εθνική ολοκλήρωση και γεωπολιτική επέκταση
Προτεραιότητες	Υποδομές, δημόσια διοίκηση, θεσμοθέτηση	Στρατός, διπλωματία, εθνικοί αγώνες
Τρόπος δράσης	Σταδιακή πρόοδος, κοινοβουλευτικός διάλογος	Γρήγορες μεταρρυθμίσεις, πολιτική αποφασιστικότητα
Αποτελέσματα	Οικονομική κρίση, θεσμική σταθεροποίηση	Εθνικές νίκες, κοινωνική ανασυγκρότηση

4. Πώς επηρέασαν την πορεία της Ελλάδας οι πρώτες μεταρρυθμίσεις και πολιτικές του Βενιζέλου;

Οι πρώτες ενέργειες του Ελευθερίου Βενιζέλου είχαν **καταλυτικό αντίκτυπο** στην πορεία του ελληνικού κράτους:

- Συνταγματική Αναθεώρηση (1911): Προώθησε νέα δικαιώματα, αναδιοργάνωση της διοίκησης και ενίσχυση της δικαιοσύνης.
- **Αναδιοργάνωση του στρατού και του ναυτικού**: Η χώρα απέκτησε αξιόμαχες ένοπλες δυνάμεις ικανές να ανταποκριθούν σε εθνικούς στόχους.
- Βαλκανικοί Πόλεμοι (1912–1913): Οδήγησαν στον διπλασιασμό της ελληνικής επικράτειας, επιβεβαιώνοντας το εθνικό του όραμα.
- Ενίσχυση της διεθνούς θέσης της Ελλάδας: Μέσω διπλωματικών συμμαχιών και αποφασιστικής εξωτερικής πολιτικής, η Ελλάδα απέκτησε κύρος στα Βαλκάνια και την Ευρώπη.
- **Αναγέννηση του πολιτικού ήθους**: Ο Βενιζέλος έφερε νέο πολιτικό ήθος, αξιοκρατία και εμπιστοσύνη των πολιτών προς το κράτος.

Η περίοδος αυτή έθεσε τα θεμέλια για την **ελληνική επέκταση και την πολιτική σταθερότητα** της πρώτης δεκαετίας του 20ού αιώνα.